

[Tastesen]

angivelse, besvær med at få selvangivelserne indsendt, arkivering og systemvedligeholdelse medføre et enormt ressourceforbrug, der alt andet lige vil skulle fratages den almindelige ligning af erhvervsdrivendes regnskaber.

Endelig vil skattevæsenets personale føle, at hele administrationen af et nyt system uden skatteprovenu vil være spild af tid.

De foreninger, der typisk vil skulle registreres, er bl.a. idrætsforeninger, forsamlingshuse, vandværker, borgerforeninger, grundejerforeninger, beboerforeninger m.fl., et utrolig stort antal.

At loven åbner mulighed for, at foreningerne kan »nøjes med« at indsende erklæring om, at der ikke er nogen indkomst til beskatning – vedlagt regnskab – mindsker ikke administrationen.

Svar (28/10 87):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Ændringen af selskabsskatteovens § 3, stk. 2 og 3, der skete i forbindelse med gennemførelsen af skattereftaften, bevirker ikke nogen udvidet beskatning af foreningerne. Der er heller ikke indført nogen udvidet pligt til at indgive selvangivelse eller aflægge regnskab.

På grundlag af den megen presseomtale, der har været om foreningers skattemæssige forhold, kan der være grundlag for at skitsere hovedlinierne i foreningsbeskatningen.

Skatteforholdene for faglige foreninger omfatter af fondsbeskatningsloven omtales ikke her.

Langt de fleste foreninger har ikke erhvervmæssig indtægt. De er derfor ikke skattepligtige og skal som hidtil ikke indgive selvangivelse eller erklæring. Uden for erhvervmæssig indkomst falder kontingent og indtægt ved aktiviteter, f.eks. fester og bingospil, hvor kun medlemmer deltager.

Foreninger, der har erhvervmæssig indtægt, er i princippet skattepligtige, men hvis de har et almennyttigt formål og anvender den erhvervmæssige indtægt til dette formål, kan selvangivelsen erstattes af en erklæring. En kopi af foreningens regnskab skal vedlægges.

Det er disse regler – og kun disse – der er beskrevet i SD-cirkulære 1987-26.

De foreninger, der tidligere skulle søge om skattefritagelse for udlodninger og henlæggelser til almennyttige formål, kan nu fratække beløbene i den skattepligtige indkomst.

Hvis den skattepligtige indkomst derved bliver nul eller negativ, kan de undlade at selvangive og i stedet blot indsende en erklæring og foreningsregnskabet.

Der kan opstå en del vanskeligheder – såvel forståelsesmæssige som praktiske – i forbindelse med omlægningen til fradragssystemet. Tvivlsspørgsmålene vil navnlig kunne opstå, når skattepligtige foreninger skal indgive selvangivelse eller erklæring til de kommunale skattemyndigheder. Jeg har derfor besluttet at nedsætte en kontaktgruppe bestående af repræsentanter for Dansk Ungdoms Fællesråd, Idrættens Fællesråd og skattemyndighederne. Gruppen skal drøfte disse spørgsmål, således at eventuelle misforståelser kan blive ryddet af vejen.

Spm. nr. S 85

Til kultur- og kommunikationsministeren (19/10 87) af:

Arne Melchior (CD):

»Vil ministeren drage omsorg for, at der sikres den danske bogbranche prisvilkår, som vil betrygge udgivelsen af et lødigt bogprogram?«

Begrundelse

Ministeren har tidligere gentagne gange givet udtryk for sin forståelse for, at fastprissystemet er en nødvendighed, dersom bogforlag og boghandel skal kunne producere og distribuere såvel faglige som skønlitterære bøger i et fyldigt og alsidigt udvalg. Udviklingen nødvendiggør nu en politisk tilkendegivelse fra ministeren om dette kulturpolitisk vigtige problem.

Svar (23/10 87):

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Hidtil har Monopoltilsynet for bogens vedkommende dispenseret fra de regler, der ellers gælder for prisfastsættelse og andre begrænsninger af den fri markeds mekanisme. Dispensationen hviler på klare kulturpolitiske forudsætninger.

Monopoltilsynet har nu ikke fjernet retten til at sætte faste priser på bøger i en periode, men har ophævet pligten. Dette vil uægtelig få negative litteraturpolitiske konsekvenser. Et klart flertal i Folketinget tilkendegav i foråret 1987,